

Mirko Kunčič:

Slepi deček.

*Mati, podaj mi rokól
V polje povedi me in mi pokaži
rože, drevesa in bistre potočke,
da mi ne bo več tako hudo.*

*Črna noč je v mojih očeh.
Kakšno je sonce, kakšen je dan,
kakšni so ptički sredi poljan —
mati, povej!*

*Videl bi rad enkrat zarje jutranje
(vsak dan se se kopljejo v njih moje sanje),
rad bi sledil z očmi belim oblačkom,
ki vse dni romajo bogve kam.
Joj, tako plah sem v tej temi in sam ...*

*Mati, podaj mi rokól
Mati, pokaži mi božje nebo!
Sonce bi videl rad — ah, še rajše
kakor vso to lepoto svetá
samo enkrat
tebe, mamica, videl bi rad ...*